

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrt leta 50 vin; plačuj, se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Slovenski kmetje bodite previdni!

Zadnji čas se ustanavljajo posojilnice, zadruge i. t. d. da časopisom ni mogoče skoraj opisati, koliko jih je. Mi smo že pred mesci, posebej pa še januarja t. l. svarili pred nepotrebnimi in neutemeljenimi ustanovitvami.

Ker je posebno potovalni učitelj Žmave zadnji čas nekak »odrešenik slov. kmeta«, opozarjamo vas danes zopet na sledeče:

Mlekarska zadruga pri sv. Bolfanku v Slovenskih goricah je bila ustanovljena, ker je pokojni Kač znal ljudem na papirju naračuniti lep dobiček za vsako zadrugiško podjetje. Snovale so se raznovrstne gospodarske zadruge brez vsake prave potrebe in podlage, večkrat ravno tam, kjer ni bilo zanje danih prav nobenih pogojev za procvit ali vsaj obstanek. Šlo se je pač za »novo reč« in za število.

Popolnoma po istem načinu snuje sedaj potovalni učitelj Žmave iz Gradca posojilnice Rajfajzenovke. Ustanavljajo pa jih tudi drugi. Streznite se, ni vsak dober prerok, ki pride k vam z lepimi besedami! Ali iz svoje lastne nevednosti ali pa iz brezvestnosti vas lahko pahne v nesrečo!

Mlekarna pri sv. Bolfanku je bila in še je vedno pri nemški »Zadružni zvezi« v Gradcu. Kaj je imela od tega? Samo to, da jo iz Gradca ves čas tirjajo, naj plača denarni prispevek in sicer danes v tej, jutri pa že v drugi velikosti! Za nadzorovanje in pa za potrebna navodila se ves čas prav nihče ni brigal. Tako je prišla mlekarska zadruga na kant, ljudstvo pa je izgubilo v zadružništvo sploh vse zaupanje. Sedaj ko so kmetje v stiski, ni nobenega takega »kmetskega odrešenika«.

Nekteri gospodje, posebno deželni poslanec dr. Jurtela in pa dr. Kronvojl se trudijo res, da bi nedolžne in nevedne ude mlekarske zadruge obvarovali denarne zgube in sodne kazni, pa to bo se menda težko posrečilo. Cela stvar že tiči pregloboko v blatu.

Gospod Žmave tudi ne pride blizu, dasiravno bi morala ravno nemška graška zveza pomagati in sodelovati, da se kmetom reši, kolikor se rešiti pač da. Če bo zadruga razpadla in bodo trpeli kmetje škodo, pa bodo v Gradcu v svojem glasilu mirno poročali: zadruga N. N. se je razpustila«, a nihče ne bo vrnil ljudem škode.

Bodimo pa odkriti in odločni proti domačinom! Tudi naš domači nadučitelj Rajh se nas sedaj ogiblje in noče pomagati, kjer bi pač lahko in kjer pomagati ima tudi dolžnost, saj je bil tudi on ud načeljstva.

Vsleg vsega tega je postala likvidacija neizogibna. Manjkajo letni računski sklepi, manjkajo tudi bilance.

Sprvega je bilo vse navdušeno, sedaj pa že kmetje kolnejo, a kaj pomaga?

Spoznanje je prišlo prepozno.

Tukaj imate zopet svarilen vzgled na domačih tleh. Veliko enakih slučajev pa bi vam lahko navedli od drugod.

Mi povdarjamo: zadružništvo je dobro in velevkoristno za kmeta, toda za to je treba najmanj dvojnega: 1) mora biti zadruga v takem mestu, kjer je res potrebna in kjer ima pogoje, da se bo vsaj brez škode vzdrževala, če že ne nosi dobička, in 2) morajo biti v vodstvu in nadzorstvu strokovno naobraženi ljudje. Poleg tega pa je treba še marsikaj družega! Ustanavljajte zadruge in posojilnice le po temeljitem, treznem, vsestranskem prevdarku in ne v navdušenju. Tako se obvarujete škode!

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Memiri po Metodovi smrti.

Knez Svetopolk je bil močen dovolj, da se je obranil Nemcev, t. j. Frankov. Zoper Franke je pomagal tudi korotanskemu vojvodi Arnulfu, ki je hotel postati samostalen knez kakor Svetopolk. Arnulf je premagal s slovansko pomočjo Franke in je postal sam kralj.

Zdaj pa se je Arnulf spremenil. Dokler je potreboval Slované v bojih zoper Franke, je bilo dobro, pozneje pa, ko je bil samostalen kralj, (leta 887) je začel zavidno opazovati Svetopolkovo moč. Svetopolk se mu je videl premočen in nevaren sosed, zato je sklenil, da ga uniči ali vsaj oslabi.

Pa pri Svetopolku je Arnulf na slabo naletel. Leta 890 je bežala nemška vojska v neredu nazaj.

Svetopolku torej ni sam mogel do živega. Tu mu pride grozna stvar na misel.

V zadi za Karpati je živelo divje madžarsko ljudstvo podobno Huncem in Obrom. Arnulf je zve-

Priporočajte, naročajte in širite „Novi Slov. Štajerc“!

del, da so Ogrri lahki jezdeci, dobro izvežbani streleci na lok. Kaj če bi poklical Ogre na pomoč?

In Arnulf je poslal poslanca k Ogrom s prošnjo za pomoč zoper Slovane.

Ogri ali Madžari.

Hujši udarec ni mogel zadeti Slovanov in posebej še Slovencev, kakor prihod divjega ogrskega ljudstva.

Ogri so živeli med Volgo in Uralom, globoko na Ruskem ob meji Azije. Iz Azije so prihajala vedno nova ljudstva, ki so se tlačila in gonila drugo za drugim kakor morski valovi.

Ogri so živeli v vednih bojih in izbrali so si vojvoda Arpada. Bližali so se vedno bolj Karpatom. Hodili so pomagat tudi carigrajskemu cesarju in zdaj so dobili Arnulfovo vabilo, naj pridejo nad Slovence ob Donavi.

Donavska velika ravnina je bila za Ogre posebno primerna. Tisoč let je zdaj, kar so se razlili Ogrri po toh ogromnih nižavah, kjer je bivalo poprej redko sejano slovensko ljudstvo z ostanki Obrov, ki se ogrski sili niso mogli ustavljati.

Ogri so si podvrgli to ljudstvo, ki jim je moralo služiti. Nikdar se ni otreslo več ogrskega jarma.

Slovenci so zgubili velikanske pokrajine na Ogrskem. Zadnji ostanki tukajšnjega Slovenstva so še Slovaki in Prekmurci, tisočletni hlapci Madžarov.

Ogri so krivi, da so Slovani danes popolnoma razcepljeni. Ogrri so se vgnezdili na sredo med Slovane, v Slovansko srce in razcepili slovanske rodove na 2 dela, na severne in južne Slovane. Od druge (zahodne) strani so pomagali Ogrom Nemci, ki so se pomikali dol ob Donavi in so napravili skupaj z Ogrri večno zagvozdo med Slovani. Slovenci, Hrvatje in Srbi bi se dotikali drugače še danes Čehov, Slovakov, Poljakov in Rusov, če bi nas ne bili razklali Nemci in Ogrri.

To je torej najhujši udarec za Slovence in vse Slovane.

Ogri in Nemci uničijo slovansko državo.

Med leti 889—896 so zasedli Ogrri sedanjo Ogrsko, ki je dobilo po njih ime. Takoj so se zagnali ob Svetopolkovo državo, pri čemur jim je pomagal Arnulf z nemške strani.

Pa dokler je dihal Svetopolk, branil se je z močno roko in odbijal Ogre in Nemce. Toda v najnevarnejšem času je umrl Svetopolk leta 894.

Njegovi sinovi pa niso bili složni in kmalu je propadla država.*) Klanja in požiganja po slovenskih krajih ni bilo konca, vsa Panonija je bila opustošena in vse delo zadnjih srečnih let je bilo uničeno.

Po trudu sv. Cirila in Metoda ni ostalo niti sledu, saj se je potrudila zato nemška »kultura« skupno z Ogrri.

Po letu 907 se ne imenuje nikdar več slovanska država na Ogrskem.**)

Toda zdaj je prišla vrsta na Nemce. Grozno se je maščeval na Nemcih greh, da so poklical Ogre zoper Slovane.

*) Svetopolk je čutil, kaj se bliža njegovi državi; pripoveduje se, da je zbral ob smrti svoje sinove in jih opominjal k edinosti in ljubezni. Sinovi pa niso ubogali očeta, branili so se vsak za se in podlegli združenim Ogrom in Nemcem v letih 904—907.

***) Ravno 1000 let je torej od konca te države.

Ptujskemu okrajnemu glavarju zopet v spomin.

Kakor znano, je za sodne okraje Ptuj, Ormož in Rogatec od prejšnjega meseca 1. l. nov okrajni glavar. Gospod se imenuje Prah, je rodom Nемеc in plemennitaš. Kot uradnik pa slabši od Underreina ne more biti, mi pričakujemo, da bo boljši! Že ob njegovem nastopu smo izrazili svoje mnenje, danes mu hočemo nekaj več nasvetovati.

Pred vsem zahtevamo in pričakujemo od njega, da bo on sam nasproti vsem, tudi nam Slovincem popolnoma nepristranski ter pravičen. Če hoče biti neodvisen, se pač ne bo bratil z Ornigom in enakimi. Menda tudi ne bode cedil slin po jedi in pijači ptujskih Nemcev in nemčurjev. Slišimo namreč že, da se nekateri ptujski »purgarji« čudijo, da še ni zašel na ta pota.

Tirjamo pa od njega, da se on sam točno drži uradne ure, da pa prisili v to tudi vse njemu podrejene uradnike vseh oddelkov. Zahtevamo dalje, da se okrajni glavar ne zapira pred strankami v pisarno in stanovanje, ampak sprejema in posluša prošnje in pritožbe vsake stranke, dobro pomneč, da je to njegova uradna dolžnost.

Pred vsem pa tirjamo od glavarja slovensko uradovanje, in sicer v pravilni, ne popačeni slovenščini, kakor smo jo doživeli že pri naših uradih, kajti **pravo** slovenščino naše ljudstvo razume in zahteva. Odločno povdarjamo: **zahtevamo** to, ne prosimo, ker imamo v to pravico in je to glavarjeva dolžnost. Glavarjeva dolžnost pa je tudi, paziti na to, da noben uradnik ne muči in nadleguje slovenskih županov in slovenskega kmetskega ljudstva z nerazumljivimi dopisi in rešitvami ali celo nepotrebnimi poti v urad!

Dobro vedite: danes so že slovenski župani toliko zavedni, da ne puste s seboj pometati, da dobro vedo, da noben uradnik, tudi minister ni — Bog, da je zoper vsakega pritožba mogoča, posebno po poslancih v državnem zboru!

Gospodu glavarju Prahlu tudi jasno povemo, da se mnogo njegovih uradnikov peča z zakotno pisarijo. Pričakujemo, da se to takoj odpravi. Zakotne pisarje je izgnati iz vseh c. kr. uradov, kajti oni so v škodo ljudstvu in v sramoto vsakemu uradu.

Mi nismo osebno sovražni nikomur, a pazili bomo vestno, da se nasproti našemu slovenskemu priprostemu ljudstvu vedno ravna tako, kakor je pošteno in pravično in kakor velewa zakon.

Domače novice.

Ornig je in ostane — Ornig. Pri cestnem ogledu za okrajno cesto Polenšak-Tibolci-Moškanjeci, so se kmetje prepričali sami, kako hoče speljati Ornig vse tako, da bi imel korist le on in njegovi pristaši, recimo Visenjaki iz Slomov. Vedno je zavijal in hotel tako cesto, da bi le šla proti Ptujju in blizu Slomov, čeravno se je moral prepričati pri pregledu, da je bilo za okrajno cesto Dornova-Slomi le 5 mož, za cesto skozi Mezgovce 35 mož, a za cesto Moškanjeci-Tibolci-Polenšak 230 mož. Kaj so Ornigu mar kmetske koristi, kaj kmetske potrebe, kaj težave, samo da se ugodi njego-

vim prijateljem in meščanom! Kmet ti samo trpi in plačuj, tako si mislijo ti ljudje, katere vedno hvali ptujski «Štajerc» kot največje kmetske prijatelje.

Okrajno cesto iz Polenšaka v „Slovenskih gorica“ skozi Tivolce na moškanjski kolodvor zahtevajo občine fare sv. Marjete in Polenšaka ter sv. Tomaža že več desetletij. Cesta je neobhodno potrebna in pričakujemo od okrajnih zastopov Ptuj in Ormož, da ugodita želji in zahtevi stotine in stotine posestnikov. Natančneje opišemo to zahtevo prihodnjič.

Ptuj. Brivec Gröbner je povozil 7 letnega dečka Pongračiča. Fant je padel tako nesrečno, da je vsled poškodb umrl. Gröbner je bil obsojen na 1 mesec ječe.

Ptujski „Štajerc“ v zavitku. Zavednost med našim ljudstvom se širi in raste od dne do dne. To nam dokazuje dejstvo, da nekateri slovenski kmetje dobivajo ptujskega «Štajerca» v zavitku, ker jih je sram pred svojimi sovaščani, da bi javno dobivali ta list, ki preganja in blati vse, kar je slovenskega. Slovenski kmetje, če ste spoznali, da je sramota biti naročnik Slovincem sovražnega lista, storite še en korak naprej ter vrnite ptujskega «Štajerca»! S tem daste najlepši vzgled tistim našim izobražencem, ki se naročajo na «Tagespost» in «Freie Presse», slovenskih listov pa nimajo. Znabiti bo potem tudi kmalu slovenske izobražence sram govoriti tuji nemški jezik, kakor je slovenske kmete sram ptujskega «Štajerca»!

Sv. Martin pri Vurbergu. V naši okolici se širi svinjska kuga. Svinje postaneje rudeče in modre. Bolezen ne trpi dolgo, kajti tekom 24. ur navadno svinja pogine. — Novo zastavo »Mladiške Marijine družbe« smo dobili pred kratkim. Izdelana je v Ljubljani ter stane 200 kron.

Sv. Barbara v Halozah. Tukaj imamo pletarsko šolo, a naši možje-voditelji so nam priskrbeli za njo samonemški napis. Če nimate denarja za slovenski napis ali vsaj dvojezični, oglasite se pri uredništvu »Nov. Slov. Štajerca«, da vam pove naslov moža, ki vam plača stroške, da odpravite to sramoto. Bodimo vendar dosledni!

Mala nedelja. Tukaj se je osnovala posojilnica rajfajzenovka in je pristopila k slovenski združni zvezi v Celju. Graških nemčurjev ne rabimo, pomagamo si lahko sami in sami hočemo biti v svoji hiši gospodarji brez graške nemške komande.

Lep vzgled narodne odločnosti so dali kmetje pri ogledu ceste v Dornovi dne 7. t. m. Ko je Ornig po vsej sili hotel le nemško govoriti, je več kmetov jasno in odločno zahtevalo, naj se govori slovenski pri celi razpravi, in Ornig je moral hote ali nehote ugoditi želji zavednih kmetov iz Dornove, Mezgovec, Moškanje in Polenšaka. Živeli slovenski možje!

Središko gasilno društvo je sicer slovensko, a je v okrajni zvezi, ki ima popolnoma nemški značaj. Na letošnjem zborovanju so ga nemškutarski Ptujčani napadli radi tega prav neotesano in neopravičeno. No, imamo vsaj nauk, da s takimi »Nemci« ni mogoče pri nas shajati. Pametno ravnajo gasilna društva Trgovišče, Moškanje, Biš in na Hardeku, da nočejo o komandi ptujskih meščanov ničesar vedeti! Središčani izstopite tudi vi in bodimo vseskoz ponosni narodnjaki! Slovenska gasilna društva bomo si organizirali sami in bolje kakor naši spodnještajerski nemški gasilci, ki znajo bolje in hitreje gasiti žejo kakor pa ogenj.

Gornja Radgona. Še enkrat se obračamo do Vas slovenski možje, slovenski župani! Varujte čast našega jezika, čuvajte svoje koristi, volite namesto Wračka može, ki so vredni Vašega zaupanja! Proč z izdajalci, živeli složni zavedni slovenski kmetski volilci!

Maribor. Tukaj se je pri stavbi nove šole zrušil oder. En delavec je bil na mestu ubit, a več je težko in lahko poškodovanih.

V Poberžu pri Mariboru se je ustrelil v glavo na grobu syoje izvoljenke, ki se je zastrupila, fant Grimmer iz Št. Ilja.

Šoštanj. Nemško pevsko slavnost bodo imeli Woschnagg in njegovi, zato so odstranili samolastno slovenski napis okrajne bolniške blagajne, na občinski hiši, samo da nemški bratci ne bi videli nič slovenskega.

Protipostavno, z nasiljem ste odpravili napis, a odpraviti in odstraniti ne morete slovenskega ljudstva! Rojaki, Slovenci! Kje ste voditelji in inteligenca v našem okraju, ali ne znate pripraviti nesramnim kratilcem naših pravic in zasramovalcem našega ljudstva poštenega viharja?

Na Bizeljskem pričakujejo lepo trgategv. Splošno se grozdje lepo razvija, le po nekterih krajih nastopa »pikec«, da se grozdje črni.

Celje. Dne 10. t. m. je nastal velik požar v Rakuschevi trgovini za železnino in stroje. Uničil je vse in napravil veliko škode, ki pa je popolnoma krita z zavarovalnino. Nemška mestna požarna bramba se je po poročilih raznih listov »izkazala« po svoji netočnosti. Da, da, žejo gasiti je lažje kakor pa ogenj!

Nesreče na železnici. Znano je, da posebno v Ameriki pri železnicah niso zelo natančni, zato se ponesreči vsako leto na železnicah «Severoameriških držav» nad 10.000 popotnikov. Zadnji čas smo v Evropi začeli posnemati Amerikance v tem oziru, kajti železniške nesreče se vršijo kar zaporedoma. Pred nekaj dnevi je bila velika nesreča na južni železnici v Spielfeldu. Ubite so bile 3 osebe in več jih je bilo ranjenih. Razdrapani vozovi se še sedaj vidijo na progi in popolnoma skrivljene šine tudi.

V Galiciji je zdrknil v Krechowiczi te dni vlak iz tira. Ubityh je bilo zopet več oseb in poleg veliko število ranjenih.

Na severnem Nemškem je ponesrečil tudi vlak; ubityh in težko ranjenih je bilo nad 60 oseb.

Nesreče v vodi. Izredno veliko poročil prinašajo razni slovenski in drugi listi o nesrečah pri kopanju. Od Drave, Mure, Savinje, Save, Kulpe, Ljubljani in posebno Soče prihajajo zaporedoma poročila o utopljenicah. Stariši! Ne puščajte otrok v nevarne vode brez nadzorstva!

V Hrastniku ustanovijo dne 15. t. m. »Narodno čitalnico«. Upajmo da bo živahnejše delovala na narodnem polju kakor marsiktera obstoječa čitalnica. Da je narodno prosvetno društvo v Hrastniku potrebno, kažejo dosedanja dogodki.

Gasilni društvi v Trbovljah in Hrastniku priredita 18. avg. veliko slavnost, kjer se blagoslovi za proslavo dvajsetletnice trboveljskega gasilnega društva društvena zastava.

Društvo „Mladika“ v Ljubljani je ustanovilo prvi slovenski penzijonat, kjer lahko imajo slovenska dekleta primerno stanovanje in nadzorstvo, ako študirajo in se izobrazujejo. Stariši, ki se zanimajo za ta zavod, naj pišejo po natanke podatke društvenemu odboru: »Mladika«, Ljubljana, Gosposke ulice šte. 8. Premož-

nejšim starišem je gotovo zavod priporočiti. Gojenke plačujejo 60 kron mesečno.

Društvo „Mladika“ namerava v zmislu § 3. dr. pravil s prihodnjim šolskim letom v svojem penzionatu otvoriti zasebno dekliško ljudsko šolo z omejenim številom učenk.

S prihodnjim šolskim letom se otvori I. razred.

Zglasila učenk, ki mislijo stopiti v I. razred, prejema društveni odbor v Ljubljani, »Mladika«, Gosposke ulice, št. 8.

Družba sv. Cirila in Metoda je imela dne 6. avgusta svojo redno glavno skupščino. Preteklo leto je štela družba 152 podružnic z nad 8000 člani. Vzdrževala je 11 otroških vrtecev in 3 podpirala. Družbine šolske vrtee je obiskovalo 829 slovenskih otrok. Poleg tega je vzdrževala družba 5 ljudskih šol s 17 razredi. V teh šolah je bilo 1140 otrok. Od učiteljstva sta bila 2 posvetna, 5 katehetov, 17 posvetnih učiteljic in vrtaric ter 17 šolskih sester. Blagajnikovo poročilo izkazuje 63.983 K dohodkov in 54.676 K stroškov. — Pri skupščini je prišlo do ostrih nasprotstev. Mlajši člani, posebno visokošolci so zahtevali, da se družba sama in celo njeno delovanje pomladi, predruugači, zboljša in razširi po vzoru čeških, poljskih in nemških obrambnih društev. To je popolnoma upravičeno in utemeljeno. Neopravičeno in neutemeljeno pa je, da silijo v odbor naše narodne šolske družbe možje slovenskih političnih strank, da postane narodna šolska družba tako torišče političnih preprirov. Kdor ima resno voljo, delovati brez ozira na politično strankarstvo vstrajno in požrtvovalno za šolsko družbo, kdor ima za to tudi zmožnosti, ta sodi v odbor, ne pa stari ljudje, ki zaslužijo neskaljen mir, in tudi ne razupiti naši politični strankarji.

Način poslovanja in delovanja družbe sv. Cirila in Metoda je bil zastarel. Čisto neprimerno je, da se v en kraj vrže za šolsko stavbo tisočake in tisočake. Ne toliko ustanovitev lastnih samostojnih šol, ampak podpiranje narodnih šol pri zidanju novega poslopja ter v to svrhu glede narodnega pouka sklenjene pogodbe, temu naj bi se bolj posvetila naša šolska družba! Nove odbornike pa sodimo po njihovem delu in šele potem jih po potrebi tudi — — — obsodimo, ne pa kar naprej! Sploh bi naj vendar enkrat prodrlo pri nas načelo: manj neopravičljivega in nepotrebne prepira, več požrtvovalnega poštenega dela, a vedno le pravične in utemeljene sodbe!

Romanje v Maria-Zell. Gotovo odgovarja verskemu čutu našega ljudstva, ako se prirejajo romanja na daljna božja pota. Toda nikakor ne moremo uvideti, da sili gospod župnik Medved spet z dr. Medvedom v Marijino Celje ali pravilno le »Maria-Zell«. Ali je pozabil, kako je pisal pred leti v »Slov. Gospodarja«? V Marijinem Celju se Slovence le zasramuje in po strani gleda. Kakor ubogi grešniki in ponižne ovčice morajo laziti slovenski romarji okrog. Ali bi ne bilo bolje, da bi se prirejala romanja po slovenski zemlji? Ni dovolj božjih potov pri nas? Peljite naše slovenske romarje v Ruše, k Mariji Pomagaj na Brezje na Kranjskem, na sv. Višarje na Koroškem, peljite jih na Trsat ali v Velehrad na Moravsko, vodite jih med brate, a pustite vendar enkrat ošabne tujece! Slovenski romarji vam bodo gotovo še bolj hvaležni, a svojo pobožnost bodo opravili še lepše in bolje kakor na tujerodnih tleh.

Slovenski romar.

Krajni šolski sveti pozor! Na vse mogoče načine skušajo na naše šole vriniti gojenke mariborskega Wastianovega učiteljišča. Te frajlice ne znajo ne dobro nemški, še manj pa slovenski, so hčerke meščanov in uradnikov iz vseh koncev in krajev sveta, samo iz naših krajev niso. Pazite, da vam ne vsilijo takih, za naše šole popolnoma nezmožnih učiteljic. Vlekle bodo plačo, a naučile ne bodo ničesar. Naše šole tako kmeta veliko stanejo, zato pa zahtevamo dobro, narodno učiteljstvo, kateremu slovenski kmetski otrok ne bo smrdel.

V vzgled nam bodijo nemške občine na Koroškem, posebno Celovec. Sklenili so namreč, da izobesijo ob cesarskih velikih orožnih vajah ob prihodu na vsak način prusaške, protiaustrijske zastave, samo da pokažejo svoj nemški značaj.

Ko se je reklo neki občini, da cesar izstopi, ako ne bo teh prusaških zastav, je občina raje odklonila cesarjev sprejem, kakor pa da bi se vdala! Na svojih tleh bodimo zavedni in odločni. Povsod kažimo, da ljubimo in spoštujemo svoj materni jezik! Posebej pa moramo kazati to mi, ker je naša slovenska belomodro-rudeča zastava priznana od vladarja, prusaška rumeno-rudeče-črna pa ne.

Na naši zemlji moramo biti mi gospodarji! Tujei, naj bodo Nemci ali drugi, naj vedo, da so le gostje, ki se morajo ravnati tako, kakor gospodar želi. Ne klanjajmo se tistim, ki živijo med nami le od nas!

Prijatelj našega lista nam poroča: Neko bralno društvo dobiva po več iztisov »Nov. Slov. Štajerca«, toda ti listi ne gredo med ljudstvo, kateremu so namenjeni, ampak ležijo pri nekem odborniku. To je vse graje vredna **malomarnost** in nujno zahtevamo, da se odpravi! Društva ki so naročena na več iztisov lista, naj razdelijo list med ljudstvo. V nedeljo pri cerkvi se to lahko zgodi brez posebnega truda in zamude.

Neopravičljivo postopanje. Dobili smo vprašanje od člana bralnega društva pri sv. Barbari v Halozah, ki vpraša ali je dovoljeno odborniku zažigati društvene časopise. Naravnost neverjetna se nam zdi taka strankarska zagrizenost povemo pa tudi, da je kazniva. List je last društva, če ga je to plačalo, odnosno je last izdajatelja in je tako ravnanje sodnijsko kaznivo ter kaže samo na sebi veliko omejenost in nestrpnost dotičnega odbornika. Enkrat za vselej povemo, da bomo vsak tak slučaj sodnijsko zasledovali.

Dvojezične tiskovine na c. kr. poštah in v drugih uradih. S tozadevnim odgovorom c. kr. poštnege ravnateljstva v Gradeu nikakor nismo zadovoljni, da bi se v čisto slovenskih krajih, kakor je Pristova, dvojezične tiskovine dajale strankam le **na zahtevo**. V nemških krajih imajo samonemške tiskovine, v čisto slovenskih krajih bi torej morale biti samoslovenske, v mešanih krajih pa dvojezične. Ker samoslovenskih poštnih tiskovin sploh ni, potem je pač jasno in samoumevno, da morajo biti vsaj slovensko-nemške povsod, kjer je le nekaj Slovencev. Slovensko-nemške tiskovine zadoštujejo Slovincu in Nemcu, **zato se morajo po vseh slovenskih in mešanih krajih izdajati dvojezične tiskovine v prvi vrsti in v nemških krajih samonemške le na izrecno zahtevo**. Z dvojezično tiskovino se ne zgodi nikomur krivica, izpolni ju lahko slovenski ali nemški. Samonemške tiskovine pa so krivica in žalitev v naših krajih. Če je kateri Nемец tako zagrizen, da slovenske

besede niti videti ne more, ta naj potem zahteva samonemške tiskovine v nemškem kraju. V slovenskih in mešanih krajih pa se samonemške tiskovine morajo smatrati kot izzivanje dotičnega uradnika. Za nemško-nacijonalno izzivanje smatramo tudi tozadevni odgovor c. kr. poštnega ravnatelja v Gradeu. Torej s slovensko-nemškimi tiskovinami se naj postreže vsaki stranki v slovenskih krajih, s samonemškimi pa le v čisto nemških krajih na zahtevo. To terja zdrava pamet, to je edino pravično!

Nekaj o oproščenju od orožnih vaj. Pretekli mesec so dunajski časopisi najbrž vsled naročila vojnega ministrstva pisali sledeče: Pri vojaških oblastih se posebno za časa orožnih vaj oglašajo poslanci vseh strank in narodov, da prosijo za oprostitev volilcev od predpisanih orožnih vaj. Politične oblasti so zadnji čas opozorile na dejstvo, da ta način ne odgovarja postavno predpisanemu potu in da se poslance s tem le po nepotrebem nadleguje, ker morajo verodostojnosti in upravičenosti vsake prošnje izreči svojo sodbo najprej politična oblast, šele potem dobi prošnjo v rešitev vojaška oblast.

Rešitev prošnje na drugi način in drugim potom že radi postavnih določb ni mogoča, pa tudi zaradi tega ne, ker se zadnji čas prošnje za oprostitev od vojaških vaj s posredovanjem poslancev tako množijo, da bi bile nemogoče orožne vaje, ako bi se ugodilo vsem.

Rešitev prošnje torej le zakasni, ako se nadleguje poslance, da jo oddajo. Taisto velja o oprostitvi od vojaščine sploh. V korist velikega dela prebivalstva je torej, ako vzame ta pouk na znanje.

Tako pravi dotično poročilo. Mi pridenemo sledeče: Naši ljudje, tudi izobraženci mislijo, da je poslanec vsemogoč, da mora napraviti vse. To je napačno. Noben poslanec, naj bo potem ta ali oni ne more storiti in izposlovati, kar je *proti postavi*. Postave in predpisi veljajo za poslanca ravno tako, kakor za vsakega drugega.

Prošnje se morejo ugodno rešiti vsakomur, ako jih pravilno sestavi in **pravočasno** odda na pristojno oblast. Le tedaj se obračajmo v takih zadevah osebno na poslance, ako oblasti ne ugodijo temu, do česar imamo pravico, ali če hočemo, da se poslanci potegujejo za spremembo postave. Tako spremembo seveda mora skleniti večina poslancev in jo mora potrditi cesar. Več takih olajšav bo na zahtevo naših in drugih poslancev tudi državni zbor še sklenil, ko bode razprava o dovolitvi novincev.

Vistarini brez konca! Poroča se, da bivši brežiški okrajni glavar le ni pobegnul v Ameriko, ampak da se je preiskava zoper njega ustavila, ker se je **vrnil** poneverjen denar. Tako torej?! Ali se ustavi preiskava tudi zoper tata, ki vrne ukradeno blago, ko so ga prijeli? Nadalje, ali je to povrnitev škode, če se do zdaj prizadetim kmetskim posestnikom da denar, namesto takrat, ko so bili v največji sili? In končno, ali je Vistarini res vse popravil, ali je vrnil ljudstvu zaupanje do uradov in oblasti? Pozivljamo naše poslance, da ta stvar ne sme tako zaspati. Vistarini je prelomil svojo uradniško prisego, poneveril je zaupan mu denar, prejeti mora zato tudi svojo sodnijsko kazen!

Dopisi.

Sv. Jurij ob juž. žel. Dolgo časa se je že razmotrivalo pri nas, kako bi se boljše odpomoglo zaspasnosti naših Šentjurčanov. Pri vsaki priliki se je sicer govorilo, pa tudi marsikje pisalo o slovenskem Šentjurju, a kdor bolj natanko pozna naše slabe razmere, začel bi pri tem jako dvomiti.

Da bi pa našemu, res krasnemu Šentjurju prekrbneli drugačno, nesebično slovensko barvo, začelo se je že pred precej časa nekaj ugibati in premišljivati, ali bi ne bilo koristno ustanoviti «Šentjurskega Sokola».

Ta predmet je že «Domovina» razmotrivala parkrat, bili so članki zares polnega navdušenja za ustanovitev, od istega časa nam je misel in želja toliko k sreči prirastla, da smo začeli s pravim delom in smo si v ta namen pred nekaj dnevi izvolili osnovalni odbor, ki naj vse potrebno ukrene za bodočega «Sokola», ki naj bi bil najprej odsek «Celjskega Sokola». Že na poziv »Domovine«, da bi se ustanovil pri nas «Sokol», odzvalo se je takoj precej darežljivih darovateljev. Prva darovatelja v ta namen sta bila gg. Božidar Štifter, profesor v Kalugi na Ruskem in Fran Oset, železničar na Pragerskem, vsak po 5 kron.

Precejšnjo svotico smo pa tudi nabrali po prizadevanju gosp. Kristana, prof. kandidata in drugih visokošolcev na počitnicah, tako da že pri izvolitvi osnovalnega odbora ima darovanih okoli 60 kron gotovine. Ker so pa taka sokolska društva zvezana z velikimi stroški, pri nakupu telovadnega orodja in drugih k temu pripadajočih potrebščin, obrača se pripravljalni odbor na vse znance in prijatelje, narodnjake darežljivih rok v bližini in tujini, da nam po možnosti pripomorejo s poljubnimi prispevki. «Sokol» si je vzel v nalogo, buditi narodno Šentjurčane, vsaditi jim v srce pravi naroden ponos, privajati jih do pravega iskrenega domoljubja, krepiti svoje telo za bodočnost in srce dvigati za drag nam materini jezik. Osnovalni odbor je v najboljših delavnih rokah in smo prepričani, da bo vse storil v blagor svojih sobratov. Prosimo tem potom vse narodnjake širom domovine in denarne zavode za prispevke k našemu prepotrebemu narodnemu podjetju.

Hvaležni vam bodemo mi in celo zavedno Šentjursko občinstvo. Vsi darovi darovalcev se bodo objavili mesečno po slov. časopisih in se pošiljajo na naslov: Osnovalni odbor «Sokola» v Šent Jurju ob južni železnici.

Dr. Josip Ipavec
predsednik.

Zdravko Turin
tajnik.

Razne vesti.

Nepričakovano so se zapletli Francozi v vojsko z nekaterimi rodovi v državi Maroko. Maroko obsega severozapadno stran Afrike ob sredozemskem in atlantskem morju. Prebivalci so temne kože, visoke rasti, zovejo se Mavri in so muhamedanske vere. Njihov vrhovni vladar se imenuje, kakor na Turškem sultan, Ker so v deželi vedni nemiri in poboji in se punta proti sultanu sedaj ta, sedaj oni rod, prevzela je po dogovoru evropskih držav Francoska in Španija na-

logo, da napravi mir in red. Francoski podjetniki zidajo tudi ob morskih mestih v Maroku pristanišča, a tega domače mavrsko prebivalstvo ne pusti. Sploh se muhamedanci povsod upirajo napredku. To je izkusila tudi naša avstrijska vlada v Bosni in Hercegovini, kjer ni mogoče muhamedanskih prebivalcev privedi do tega, da bi redno pošiljali deco v šolo. Posebno še deklie ne.

Tako so napadli Marokanci francoske in italijanske delavce pri zgradbi pristanišča in železnice v mestu Casablanca (bela hiša) in jih več pomorili. Francoska vlada je zahtevala, naj sultanov namestnik krivce ostro kaznuje, a ta jih deloma ni mogel in deloma ni hotel, ker so vojaki potegnili s prebivalstvom; Francoska je poslala na to tja bojne ladje in razdjali so s topovi celi del mesta, kjer prebivajo Marokanci. To je razburilo sosedne rodove in začeli so vojsko s Francozi, ki so odposlali tja že več tisoč vojaštva. Skupno s Francozi se bojujejo Španci. Sultan sam je brez moči. Najbrž obdrže Francozi zasedene kraje kot svojo lastnino.

Zelo močno gibanje proti duhovništvu in redovništvu vlada zadnji čas po italijanskih mestih. Papež je za nekaj časa odpovedal vse slovesnosti, da bi ne prišlo do pobojev.

Španski kralj in kraljica sta prišla te dni na Avstrijsko in ostaneta kot gosta našega vladarja na Dunaju 3 dni. Potem ostane kraljica v razvedrilo nekaj časa v Badenu pri Dunaju, kralj pa odide na Oggersko obiskat nadvojvoda Friderika.

Razpor med Zjedinjenimi državami in Japonci se je zadnji čas zopet poostiril. Že pred večimi tedni smo izrekli slutnjo, da pride med tema dvema državama najbrže do vojske, in vse kaže, da se to res zgodi, kajti prepir se nadajuje ravno tako, kakor je bilo pred rusko-japonsko vojsko.

Novi sejmi v Ptuj so ustanovljeni in nastavljeni na 4. in 18. septembra, 2. in 16. oktobra ter 6. in 25. novembra. Sejmi so za žrebeta, konje, govedo in svinje.

Japonci so se v Koreji zaračunili, ko so mislili, da se ljudstvo ne bo prav nič brigalo, ako odstavi korejskega vladarja. Korejski vojaki so se dvignili proti Japoncem in tudi korejsko ljudstvo je kar divje na Japonce. Ti so morali pripeljati v Korejo veliko vojaštva, da preprečijo splošno klanje nad svojimi domačini, ki so se med Korejci naselili kot trgovci in podjetniki.

Domoljuben bogataš je mehikanski milijonar Peter Alvarado. S svojim premoženjem, ki znaša nad 800 milijonov kron, je hotel plačati svoji domovini državne dolgove. Mož je star še le 37 let; bil je priprost rudar in tudi sedaj živi zelo zmerno in priprosto.

Proti kačjemu piku. Vseučilišni profesor dr. Riehl je dal izdelati male škatljice, v katerih je v obliki pastil klorovo apno kot najuspešnejše sredstvo proti kačjemu piku. Te škatljice bi morale biti povsod na razpolago, kjer se nahajajo strupene kače, posebno v planinskih zavetiščih, gostilnah itd. Tudi naj bi imel take pastile vsak sprehajalec, izletnik, turist. Pastile obdrže zelo dolgo svojo zdravilno moč.

Lepo se je poslovil od javne službe hrvatski ban grof Pejačević. Ko je moral vsled razpora med Hrvati in Madžari odstopiti, je dobil na leto 8000 kron pokojnine.

Ker pa je osebno zelo bogat, določil je vso pokojnino za štipendije za mlade slikarje, kiparje in glasbenike. Malo bogatašev ravna tako.

Ogrskih železnic v začetku leta 1907 je bilo 18.937 km, od teh je bilo 7416 km državnih in 8040 km krajevnih železnic v oskrbi državnih železnic.

Med socijaldemokratskimi poslanci je 41 urednikov in izdajateljev raznih časopisov, 23 uradnikov raznih delavskih zadrug in društev, to je že skupaj 64 poslancev, ki vsi živijo na stroške delavcev. Dalje je 8 doktorjev, 2 učitelja, 9 uradnikov, 1 trgovec, 1 zasebnik (ki živi iz svojega premoženja), pravi delavci pa so samo trije. To so torej poslanci stranke, ki pravi, da je delavska. Socijaldemokratska stranka je toliko zrela, da ne pošlje delavcev zastopat koristi delavcev, ampak voli takšne može, ki dobro govori in pišejo, čeravno ne živijo od svojih, temveč od drugih žuljev, samo da se za koristi svojih volilcev brigajo.

Slovenskih poslancev je 9 posestnikov in kmetov, 4 duhovniki, 4 odvetniki, 4 državni uradniki (eden že v pokoju), 2 zasebna uradnika in 1 učitelj. Med njimi je 5 doktorjev prava, 3 doktorji bogoslovja, 1 doktor modroslovja, 3 uredniki časopisov. Torej imamo mi primeroma z drugimi narodi veliko število kmetov med poslanci.

Gospodarske vesti.

Sprejem učencev v kmetijsko šolo na Grmu na Kranjskem. Novo šolsko leto se prične z mesecem novembrom. Pouk traja dve leti. Šola na Grmu ima namen popolnjevati in razširjevati pouk ljudske šole in izobraziti učence v vseh tistih pomožnih in strokovnih vednostih, ki so dandanes neobhodno potrebne za uspešno kmetovanje. Praktični pouk se vrši na šolskem gospodarstvu pod navodom učiteljev in predelavcev.

Vsa uredba zavoda, skupno stanovanje, skupna hrana, vsa razdelitev delavnega časa, učni, hišni in poslovni red, vse navaja učence na to, da se jim vcepi ljubezen do kmetijstva in da se vzgoje za praktično kmetijsko življenje. Vrhutega se navajajo učenci tudi na nravno, redno in priprosto življenje, na varčnost, zmernost, delavnost in sploh na težave kmetijskega stanu. V šolo se sprejemajo štipendisti in plačujoči učenci. Štipendisti imajo hrano, stanovanje in pouk brezplačno, za obleko, životno perilo, obuvale in šolske potrebščine pa morajo sami skrbeti. *Pravico do štipendij imajo le sinovi kranjskih kmetovalcev.* Plačujoči učenci plačujejo za hrano po 80 vin. na dan in za pouk po 40 K na leto ter stanujejo brezplačno v zavodu. Potrebna pojasnila daje vodstvo kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Paša je svinjam zelo potrebna. Na paši se svinje prosto gibljejo, s tem se utrdijo tudi v svojem zdravju proti raznim boleznim. Gibanje na paši povzroča boljše prebavljanje kakor pa ležanje v tesnih temnih in zaduhlih hlevih. Posebno za plemenske svinje je paša zelo potrebna in je tudi cenejša kakor krmljenje v hlevih. Skušeni gospodarji trdijo, da pridobi tudi rodovitost svinj vsled gibanja. Ni pa edino primerna paša na ledinah in tratah, ampak zelo priporočljiva so tudi strnišča in deteljišča, ktere mislimo podorati. Zdrave, vedno sveže čiste pitne vode naj nikdar ne manjka.

Za 1 kg. črešenj se je plačevalo na Dunaju: v drugi polivici junija 40—80 vin. V prvi polovici julija 34—70 vin. V drugi polovici julija 28—46 vin. Kake cene pa je imel ta sad po mestih Celje, Maribor in Ptuj?

50.000 (petdeset tisoč) sadnih dreves kupi za leto 1908 deželni odbor Nižje avstrijski, in sicer v prvi vrsti od domačih sadjerejcev. Tako skrbi ta bogata dežela za izboljšanje sadjereje. Naš štajerski deželni odbor pa oskrbi s sadnim drevjem grofe, barone, meščane, pred vsem Nemce, a za nas ima večinoma le na prošnje kmetov nemško pisane odgovore, da za nje nima več ničesar!

Nižjeavstrijski deželni odbor odda za leto nad 19 milijonov reznikov in nad en milijon cepljenega trsja, pa ne takega, kakor ga dobivajo naši ljudje po drevesnicah!

Deset zapovedi za kmeta. 1. Krmi redno; drži se vedno istega časa in pokladaj vedno enako veliko krme. 2. Napajaj redno in zadostno; voda naj ne bo pretopla, pa tudi ne premrzla. Vroča živina ne sme piti vode. 3. nikoli ne preobklada živine z delom. 4. Ne pokladaj nikoli plesnjivega ali onesnaženega sena in slame. 5. Izkušaj strupene in škodljive rastline po travnikih in pašnikih kolikor mogoče uničiti. 6. Varuj živino po možnosti pred solnčno vročino, pa tudi pred dežjem; ne puščaj je ležeče na mrzlem ali mokrem tlaku. 7. Prehod od ene krme k drugi izvrši počasi. 8. Povsod zahtevaj kar največjo čistost, ker snaga je prvi in glavni pogoj, da je živina zdrava. 9. Skrbi, da bo zrak v hlevu čist in svež, a varuj živino pred prepihom. 10. Vedno pazi na posle, in ne dovoli jim, da delajo po svoji glavi. — Kdor se bode držal teh pravil, bode kmalu spoznal, da je dokaj lažje varovati živino boleznim, kot pa bolno zdraviti.

140 let obstoja kranjska kmetijska družba, ki ima kljub slabšim razmeram v deželi kazati na lepše uspehe, kakor pa marsikatera, tudi štajerska, ki razpolaga z večjimi podporami nego kranjska. Je pač res: Denar ne napravi vsega, ampak ljudje, ki imajo potrebne zmožnosti in pa srce, da pomagajo in poučujejo ljudstvo.

Zadružištvo na Irskem. Živahni Irce, ki so do vzetni za vsako novo stvar, so se z vso vnemo poprijeli zadružištva in so v tem oziru daleč nadkrilili Angleže. V celem obstoje 4 zadružne zveze z 835 zadrugami (dandanes gotovo nad 900) in sicer pripada istim 331 mlekarn, 151 nakupovalnih zadrug, 232 posojilnic, 25 perotninarskih, 9 lanarskih, 50 prodajalnih, 18 čebelarških zadrug, 2 zadrugi za sušenje slanine in razne druge zadruge.

Najlepše se razvijajo mlekarne, ker se na Irskem nahajajo vsi predpogoji za mlekarne, posebno izvrstni travniki in pašniki. Mlekarne se leto za letom izpopolnjujejo in odpravljajo nedostaki, kateri še tu in tam ovirajo uspešen razvoj.

Tudi nakupovalne zadruge se lepo razvijajo, k čemur mnogo pripomore skupno delo z angleškimi sličnimi organizacijami.

Velik napredek kažejo posojilnice, katere zasebne banke preskrbujejo s potrebnim kapitalom. Bančni rav-

natelji se udeležujejo občnih zborov posojilnic in tamkaj ljudi poučujejo, na kak način najlažje stopijo z bankami v zvezo.

V Ameriki je nedavno o priliki slavnosti 50 letnice kmet. visoke šole v Michiganu, najstarejše kmetijske visoke šole v Zedinjenih državah, govoril predsednik Zedinjenih držav Roosevelt ter je pozival kmete, naj se združujejo in v združenju varujejo svoje koristi.

Šaljivec.

Vse v redu! „Glej, da mi spraviš vse v red, ko pridem domov,“ je zažugala v nedeljo jutro žena svojemu možu, odhajajoča v cerkev. „Bo,“ pravi mož, in ko žena odide, vsede se mož na kuhinjski prag in začne tuhtati kako bi svojo ženo enkrat za vselej izplačal, ker mu nalaga hišna dela. „Dobro“, pravi čez nekaj časa, skoči na noge in začne vlačiti mize, postelje, omare in sploh vse, kar se je dalo premakniti, v eno ravno vrsto, obleče potem praznje otroka in sebe ter pričakuje žene. Ko ta pride, vstopi še on z otrokom v vrsto pohištva in pravi prijazno: „Tako, mati, v redu je vse, zdaj pa gremo mi k maši, ti pa ta čas le lepo pospravi.“ Predno je prišla žena k sapi, je oče z otrokom že odšel. — Pravijo, da od tega časa žena ni nikdar več silila moža, da bi namesto nje, po sobah spravljala vse v red!

Dobrota je sirota. Znano je, da gospoda lazi rada na visoke gore. Nekoč se je obložil tudi zelo trebušen mož prav dobro z jedili in jo mahnil na bližnjo goro. Prav močno je že sopel in pihal ter začel omagovati, ko pride na planinski pašnik, ter si malo odpočije ter odreže kos kruha, k mastni bedri. Kar nenadoma pa je pri njem žrebe, in gospod mu da kos kruha. Žrebe ga ni hotelo več pustiti, ampak butnilo ga je od časa do časa, da je moral zopet kaj dati. V bližini vidijo to krave, ki so bile navajene od planinskega pastirja na kruh. Mahoma jo vderejo za debeluharjem; ta je delil in delil, a živina ga ni hotela zapustiti. Začne torej v hrib bežati. Pa groza: žrebe in krave s povzdignjenimi repi jo vderejo za njim. Revež je bil vroč in upehan, da bi ga lahko zadela kap. Kar zagleda pred seboj plot in z vso silo je ubere prek plota. Sedaj je bil prost. Živina ga je gledala preko plota, kako je brisal svoje potno čelo. Pravijo, da nikdo ni prišel tako hitro na vrh gore kakor ta debeluhar, ki se je bal živine.

Listnica uredništva.

Stoperce. Radi pomanjkanja prostora in sklepa prihodnjič.

Polenšak. O okr. cesti nekaj danes, več prihodnjič.

Gosp. Ž v G. Izjavo priobčimo drugič; krivice nočemo delati nikomur, a dejstva govore proti Vam. Veselilo nas bo, če jih opravičite v slov. listih.

Sv. Martin pri Vurbergu. Odgovor na vprašanje v knjigi „Domači živinozdravnik“ in „Soseba Razumnika prašičjereja“.

Ptuj. O pošti in okr. zast. prosimo dokazov, splošnosti ne zadržujemo.

Poljčane. Prihodnjič! Hvala, le čim največ poročajte!

Uspeh razlaganja. Gospod katehet je razlagal učencem zapoved „ne kradi“ in sklenil s primerom: „Kaj bi napravil Velak, če bi videl danes po šoli za plotom sosedovega vrta jabolka? Ali bi jih trgal?“

Učenec: „Ne.“

Katehet: „Zakaj pa ne?“

Učenec: „Ker še niso zrela.“

V navdušenju. Ona: „Oče so rekli, da dobim par volov, tri krave in dve teleti.“

On: „Hana, kdo bi te ne imel rad, če ima le malo ljubezni do živine!“

Javna zahvala

spoštovani zavarovalnici banki „Slaviji“ v Pragi ter generalnemu zastopu v Ljubljani za njihovo kulanco, katero so pri moji nesreči pokazali. Moj mlin je pogorel meseca junija t. l., zavarovalnico imel bi pa že plačati meseca aprila, tako da je bil ob času požara moj mlin vsled neplačila nezavarovan, vendar me je slavno ravnateljstvo vsled prošnje uslišalo in mi celo odškodnino po milostnem potu priznalo. Tem potom se prav srčno zahvaljujem omenjeni zavarovalnici, kakor tudi njenim pooblaščenecem in priporočam to zavarovalnico vsakemu posestniku, kakor vsem obrtnikom. Tudi rad ustrezem vsakemu na vprašanje glede moje nesreče in da sem danes od tiste popolnoma pokrit v svojo popolno zadovoljnost. Svetujem:

Zavarujte svoje imetje le pri banki „Slaviji“, ker je v resnici najstarejši slovanski vzajemni zavod v Avstriji.

Metava pri Sv. Petru niže Maribora, dne 1. avg. 1907.

Lepold Kranjc
posestnik.

Skrbna do črnega groba. Vdova: „Marko, ali ste že izkopali mojemu pokojnemu možu grob?“

Grobar Marko: Sem že začel, mati. Do večera ga izkopljem.“

Vdova: „Prosim vas, Marko, le napravite siromaku lepo komod.“

Kdor si hoče napraviti domačo pi-jačo ali podaljšati svojo zalogo, naj se obrne zaupno na tvrdko:

C. F. Schubert Gradec,
Murplatz 10.

Postavno zavarovano.

Edin pristi balzam
lekarn „Angela varih“
A. THIERRY
v Pregradi pri Rogaški
Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je
THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z
nuno. 12 majhnih ali 6 dvojn-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim za-
klopom K 5—

**Thierryjevo centifolijsko
mazilo**

za vse, še tako stare rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3-60.
Pošilja se samo po povzetju ali
denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot
najboljši splošno znani in sta-
roslavni.

Naslavlja naj se na
lekarnarja A. Thierry v Pregradi
pri Rogatski Slatini.

Zaloge po skoro vseh lekarnah.
Knjižice s tisoči izvornih za-
hvalnih pism zastoj in poš-
tine ne prosto.

F. PÄMM, Krakovo,
Zielonove ulice 3.
Razpošilja na zahtevo brezplačno in poš-
tine prosto bogato ilustr. cenike o urah,
zlatnimi, srebrnimi, orodju in godalnih.

Posojilnica v Celju

v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju
ki je bila leta 1881 z
neomejeno zavezo usta-
novljena, šteje sedaj nad
4200 zadrušnikov, kateri
imajo vsega nad

88.000 K

vplačanih deležev ter ima
sedaj nad 6 milijonov K
hranilnih vlog in nad

330.000 kron

rezervnega zaklada.

Hranilne vloge
sprejema od vsakega, ako
tudi ni član zadruga ter
jih obrestuje po 4 $\frac{1}{4}$ %,
posojilnica plačuje

rentni davek

sama, ne da bi ga od-
tegnila vlagateljem. Po-
sojila daje na osebni in
hipotekarni kredit proti
5 $\frac{1}{2}$ % in 5% obresto-
vanju.

Posojilnica uraduje vsak dan od 9. do 12. ure
dopoldne razun nedelje in praznike.

**Trgovina s papirjem, pi-
salnim in risalnim orodjem**

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, do-
kumentni, ministrski, ovitni in barvani
papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peres-
nike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z
eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl,
ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske
urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, žup-
nijske urade, okrajne zastope, užitniške
zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, no-
tarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnatere vreče vseh velikosti po originalnih
tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo se v najkraj-
šem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami
od najprostejše do najfinejše izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine
so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznana dobro blago. Solidna in točna postrežba